

Kutsal Olmak - 17.

Westminster Kısa İlimihal 35. Kutsallaştırılma nedir?

Kutsallaştırılma, Tanrı'nın karşılıksız lütfunun bir etkinliği olup, bunun aracılığıyla bizler bir bütün olarak Tanrı'nın benzeyişinde yenilenir ve artan bir şekilde günaha ölür ve doğruluk için yaşarız.

Acaba yoldan geçerken bir anda size “*kutsal olmak nedir; kutsallık nasıl bir şeydir?*” diye sorsaydı nasıl cevap verirdiniz? Ya da şöyle sorayım: kafanızda bir kutsallık tanımı var mı; bu konuda derinlemesine düşündünüz mü?

Pek çok kişi Rab'bin Sofrası hakkında düşünmüştür: nasıl yapılmalı, sofranın düzeni nasıl olmalı? Hatta bazılarımız başka kiliseden kimselerle hangisinde Sofra Kelam'a uygun diye tartışmıştır. Birçok kişi benzer yaklaşımla vaftiz için, kilisenin tapınma modeli için, ritüeller için, kilisenin yapılanma ve yönetim şekli için diğerleriyle konuşmuş, tartışmıştır. Benzer şekilde Romalılar 7. bölümün ya da Vahiy kitabının yorumu hakkında da kiliseye sorarak o kilisenin Kutsal Kitap yorumu hakkında bir fikir sahibi oluruz.

Ancak her Şabat Günü iman açıklamasında “... *kutsalların birliğine –azizlerin paydaşlığına... inanıyorum*” diye okuduğu halde kutsallık hakkında düşünenler sanki biraz daha azdır.

Kutsallık hakkında konuşmayı mı sevmiyoruz; yoksa kutsallık hakkında ne konuşacağımızı mı bilmiyoruz?

Acaba sıklıkla yaşadığımız *düşüşleri, hataları, denetlemeyen öfkemizi, sonradan pişman olacağımız sözlerimizi, duyulduğunda utanacağımız davranışlarımızı* hatırlattığından dolayı mı kutsallık hakkında konuşmak gündemimize giremiyor?

Kutsallık hakkında konuşurken başkalarında övülen erdemlere bakıp kendinizde daha az şey görmek mi sizi rahatsız ediyor?

Kutsallık hakkında konuşmakla ruhani hayatınızın düzeyinin belli olacağı fikri mi sizi rahatsız ediyor?

Kutsallık ya da kutsallaştırılma hakkında net fikirlerimizin olması ruhsal olgunluk açısından önemlidir. Bu fikirlerin sizleri rahatsız ediyor olması bile önemlidir. Çünkü utanılacak davranışı bilmeden yaşayan çok kimse var; ve yine ayıplarıyla övünerek yaşayan çok kimse var. Kutsallık hakkında konuşurken bizi rahatsız eden şeylere bakıp *“Mesih böyle yapmaz, bu şey Mesih’e yaraşır değil, Kelami değil; öyleyse imanlıya yakışmaz”* sebebi ile kendimizi yenileyebilir, düzeltebilir, geliştirebiliriz. Çünkü kutsallık pratik yaşamın içinde olması gereken bir şeydir.

Hristiyanlığın tarihsel zenginliği ve mirası içinde adları yaşayan sayısız azizler (kutsallar) için Tanrı'ya şükran borçluyuz. Bilgide, söz söylemede, dayanmada, gayrette, örnek yaşamda bizleri teşvik eden yaşamları için Tanrı'ya şükran borçluyuz. Kutsallığı çalışırken benzer bir şekilde bizlerin de yaşadığımız çağa ve sonraki kuşaklara böyle iyi bir tanıklık ve cennetten güzel bir tat bırakmamız amaç olmalıdır.

a-) Öyleyse kutsallık (kutsal kılınma) nedir? Kutsallaşma Tanrı'nın Mesih'te karşılıksız olarak inanan kişide yaptığı içsel bir yenilemedir. Tanrı bunu neden yapar? Çünkü Tanrı *‘kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamızı’* ister (Efesliler 1:4). Çünkü Tanrı inanların teşviksiz değil *‘yüreklere cesaret bulmuş ve sevgide birleşmiş olarak, Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanınmasını’* ister (Koloseliler 2:2-3).

Çünkü Tanrı lütufkar sevgisi ile sizleri Ruh aracılığıyla kutsal kılarak gerçeğe inanmanızı kurtulmanızı arzuladığından; Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırır (II.Selanikliler 2:13-14). Çünkü Tanrı egemenlik mirası için kutsallarını seçmiştir (Matta 25:31-34). Böylece Mesih tekrar

geldiğinde kilisesine “Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin! Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!” diyecektir.

Tanrı'nın bizi kutsal kılması böyle kutsal bir egemenlik mirası içindir. 12. bölümde yaratılışa ve insanın yaratılış amacına değinmiştik. Günah ve düşüş bu planı engellemiş gibi gözükse de Mesih'in dünyamıza gelişi gözlerimizi Tanrı'nın değişmezliğine çeviriyor. Günaha rağmen Tanrı insan için olan planını değiştirmiyor. İnsana vermeyi istediği egemenlik mirasını düşmüş insanı getirebilmek için insanı Kutsal Ruh aracılığı ile kutsuyor ki, insan Müjde'de açıklanan kurtuluş yoluna sarılsın.

Böylece Adem'in miras bıraktığı bu düşmüş dünyaya Mesih geliyor. Adem kalan lanetten dolayı ölüm ve gömülme ile belirlenmiş insan kaderini Mesih kendi üzerine alıyor. Dirilişi ile de Mesih Adem'in suçunu insandan kaldırıyor:

Romalılar 6:4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.

5 Eğer *O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiyseniz, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.*

Böylece bedene (benliğe), dünyasallığa dayalı olan ‘*eski eski yaratılışımız Mesih'le birlikte çarmıha gerilmiş*’ olarak yaşayabilelim diye (Romalılar 6:6) kutsal kıldık. Öyle ki, “*saygın bir yaşam sürelim; Rab İsa Mesih'i kuşanın*” diye yazılmış olduğu üzere yaşayalım (Romalılar 13:13-14).

b-) Kutsallık (kutsal kılınma) nedir? Kutsallaşmanın Kutsal Ruh ile kişinin iç varlığında, Müjde'ye ve Mesih'e layık yaşamak üzere Tanrı'nın yaptığı yenilenme olduğuna baktık. Bu yenilenmede Adem'in mirasından (Romalılar 5:14, 17) özgür kılınmış olduğumuzu hatırladık (I.Korintliler 15:49-50, 53, Efesliler 2:3).

Böylece Tanrı suretinde yenilenmemizi iyi anlamamız gerekiyor (I.Korintliler 13:12):

II.Korintliler 3:18 Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

Bu yenilenme o kadar gerçek ve o kadar güçlü ki, Kutsal Kitap Mesih'te olanlara '*yeni yaratık*' diyor:

II.Korintliler 5:17 Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

Yeni yaratık olmanın, yeni yaratılışı olmanın (giyinmenin) belirgin özelliği Adem'e bezelikten ayrılmış olmaktır (Efesliler 4:22-24, Filipililer 3:21, I.Yuhanna 3:2):

Kolonseliler 3:10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz.

Adem'e benzer olmak benliğe dayanarak düşüncede olmak; ve Tanrı'ya benzer olmak da Ruh'a dayanan düşünce olmak şeklinde belirgindir:

Romalılar 8:6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.
7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...

Bu gerçek bizleri Tanrı'yı tanımak ve tanımamak ayrımına götürür. Çünkü kutsal kılınanlar Müjde'de açıklanan Tanrı'yı tanıyalım; ona

benzer olalım diye Kutsal ruh aracılığı ile içsel yenilenme ve yürek aydınlanması almışlardır:

II.Korintliler 4:6 Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

İşte böyle bir Tanrı suretinde ruhsal yenilenme almamız, Adem'e benzemekten ayrılmayı getirdiğinden ayetler kutsallara "*yeni yaratık, Tanrı benzeyişinde yenilenmiş, yeni yaratılışı giyinmiş*" diyor. Bu yenilik de '*her lekeden (ayıptan, utançtan) arınmış olarak kendini Tanrı'ya sunabilme*' (Efesliler 5:27) amacına hizmet ettiğinden, Tanrı'yı Tanıyan, Tanrı Suretine ve Tanrı Düşüncesine Sahip Kutsallar Günah İle Mücadele Ederler.

Tanrı'nın ilk düşüş ve günahı hemen sonra ne yaptığını hatırlayın: kadın soyundan yılanın başını ezecek olan bir kurtarıcı vaat etmiştir. Yani Tanrı günahla mücadele ediyor; ve Tanrı'nın kutsalları da suretini ve bilgisini taşıdıkları Tanrı gibi günahla mücadele ederler (Efesliler 2:10 krş. Yuhanna 3:5):¹

Elçilerin İşleri 26:17 Seni şimdi kendilerine göndereceğim halktan ve uluslardan ben kurtaracağım,
18 Onların gözlerini açasın ki, karanlıktan ışığa ve Şeytan'ın egemenliğinden Tanrı'ya dönsünler; öyle ki, günahların bağışlanmasına ve bana olan imanla kutsal kılınmış olanların arasında mirasa kavuşsunlar.

¹ Elçilerin İşleri 11:18 Ve onlar da bu şeyleri duyunca sustular ve Tanrı'yı yücelterek, "Öyleyse Tanrı, yaşama kavuşsunlar diye tövbeyi uluslara da verdi" dediler. 5:31 İsrail'e tövbe ve günahların bağışlanmasını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.

Böylece insana bir kurtarıcı vaat ederek düşmüş insanın kurtuluşunu kendi üzerine alan Tanrı, bu kurtuluş Mesih'in gününde tamamlansın diye gerekenleri de sağlayacaktır (Efesliler 3:16-19, Koloseliler 1:10-11):

Filipililer 1:6 Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek bitireceğine güvenim var.

2:13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır.

İbraniler 13:21 Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Böylece Tanrı'nın çok özel sağlayışı ve ilgisine sahip olan kutsallar olarak bu kutsal yürüyüşümüz boyunca Tanrı'ya cesaret ve güvenle (I.Yuhanna 4:18, İbraniler 4:16; 13:6) *"Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde"* diye yalvarabiliyoruz –suç işleyen Adem gibi kaçıp saklanmıyoruz.

Böylece kutsallıktan bahsederken günaha ölebilmeyi, kutsallıkta ilerledikçe de günahattan nefret etmeyi konuşabiliyoruz (Galatyalılar 5:16-18, 24):

Romalılar 8:11 Mesih İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'nın Ruhü içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhü'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir (Romalılar 6:4, 6, 14, 19; 7:6 krş. Koloseliler 3:1-3, Efesliler 5:8).

Dua edelim:

Koloseliler 1:9-12